

— 4 —
ei jõua legi mõttelda, mis kuiingale luiskasim! Gi
olle ma veel ellu ilmas suremas öddas olnud;
jubba ollin, ohheliko silmus faelas, wölla al reddeli
peal! ei tahhaks ma teisikorda sejuggust tempo eñam
nähha sada; ei lässe ma eñast teisikorda kuiinga
linna petta, kust waewaga peasin." Ermelina kostis
nukral meel: "Mis meist nüüd peab sama? Rehwad ning waesed oleksime wöderal maal; sun
on meil fölk parrem ja tahtimist möda. Kes tehhib
teie käest, arimas Reinowadde, päris möisa ja
wälja wöetta! Nikspärrast tahhate emalt maalt
pöggeneda? Meie ellame sun rähholiste, möisi on
kindel; — tulleks kuiingas soawäega scie, meil on
fallauksi ning urkaid iggas kehhas, kust wöime fallaja
peasta. Teie teate selgest et meid wäckupa seddag
fätte ei sa. Teie tõutamine Come maale minna,
teeb miño süddamele ahbastust." "Armas naise-
kene!" kostis Reinowadde, "ärge affake enne aego
survastama! miña ei ole veel läinud." Pange
tähhele, mis ma ütlen: ölpjam on wandege tõutada
fui surma minna. Sedda koormat, mis wande
tõutamine miño süddamele teeb, wöiks fas sabba
otsas ärrakanda. Kuddas praego räkisite, nönda
tabhan tehha: ma jään koo, mingo kurre sare kes
tabhab; mul ei ole seal middagi tollitamist; miña
jääin rähholist teie jure ellama, fül same aega möda
nähha, mis kuiingas teeb; miño kowivalus saab
tema tuggetuse ülle wödimist wöltma.

Dinal läks wärrawa tagga odates aeg iggareks,

— 5 —
tema allas narrisama: "Krgpüks, wennikene! affake
lahkuma! Tulge ja läffi miñema?!" — Reinowadde
ruttas sedda kuuldes toast wälja, ja ütles:
"Armas föbber, jänes Krgpüks pallub andeks, et
jalla pealt ei wöi teie kasa tulla, tema on miño
naisterahwaga magkusel juttul, minge nattose maad
sam-sammo eddas, fül jänes tulleb üppates tagga
järrel." Kohhekel füssis: Mis kissa teil olli? ma
kuulsin otsego olleks jänes mind appi üdnud? egga
temal middagi willetsust ei olle sündinud? — Kaw-
wal rebbane kostis: "Se luggu juhtus nönda:
miña räkisin tõutatud teekäigist, seal läks Ermelina
südda ärdaks, tema langev minestades fui surno
meie käite. Krgpüks kohkus sedda nähes ja affas
fissendama: Kohhekel, tulge appi! tulge appi! täddi
tütar on surremas! Tema kissa ärratas Ermelina
minestusest." Dinas uskus felmi juttu, ja Reinowadde
lissas veel jure: "Vahkudes pallus mind
kuiingas mõnda falla osja pärast veel teadust anda.
Miño firjad on walmis, olge ni hä, arimas lelle-
poeg, wötske firjataško kasa. Et pitserile rikkomist,
ja firjad te peal märijaks ei sa, ollen neid Messi-
fääppa nahbast tehtud pauna pannud. Kuiningas
saab sunt rõem miño firjade ülle ollema, tema saab
teid auoga wästowötma." Reinowadde läks tuppa,
wöttis tappetud jäñese pä, mässis nartso sisje ja
pistis pauna; pauna su fölmis ta kindlast finni.
Wälja astudes ütles tema omale: "Ripputage paun
rihmaga faela ja piddage eolt, et teel firjataško